

Тервел

ИЗДАНИЕ НА ОБЩИНА ТЕРВЕЛ

Година III
брой 24
сряда, 16 юли 2008 г.

РАЗПРОСТРАНЯВА СЕ БЕЗПЛАТНО

РУБРИКА

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ

В ЕДНА БРАЗДА – АТАНАСКА СТАНЕВА И СТЕФАН ГЕОРГИЕВ

Атанаска Станева в ансамбъл Добруджа

днес не се е отказала от намерението си да съхрани репертоара ѝ. Стойка пеела по сватби, седенки и хора. Интересни били родителите на майка ѝ. Дядо ѝ Иван Ангелов е свирел на доб-свирка, а баба ѝ Атанаска, чието име носи, пеела. Атанаска и Иван имали осем деца. Беднотия шетала в къщата им, но пеели децата им Стойка и Мита, а Ангел свирел на кавал. Бащата на Атанаска - Станьо Калчев Стойчев бил от Мали извор. Задомили се със Стойка Иванова през 1930 г. Когато тя запеела по нивите, бащата казал на сина си: "Станчо, звънчето се чува!". "А, звънчето ли! Ще си го взема аз!" - отговаряло момчето. Станьо свирел на хармоника, но в рода му певци, певици, а и свирачи нямало. Атанаска била едва 6-7-годишна, когато се въртяла около него и му помагала. От Отечествената война се завърнал с орден. Бил е кмет на Безмер и председател на ТКЗС в Мали извор.

Многодетно било семейството на Стойка и Станьо. Имали четири деца-Калчо, Цветанка, Атанаска и Иванка. Едва 17-18 годишна Атанаска е започнала да пее в състава за автентичен фолклор към Народно читалище "Димитър Дончев" гр.Тервел. В същото време работи като шивачка в ТПК"Прогрес" в града. Щом завършва основното си образование, пожелала да продължи учението си, но бедността не ѝ позволила. В състава на читалището Атанаска пяла до 1962 година. На Първия републикански фестивал на художествената самодейност хоровия състав на читалището завоювал втора награда. На първия събор-надпяване в Тервел през 1960 година взела първа награда. Мечтата на момичето за голяма творческа кариера, обаче, не се сбъднала. През 1958 година то спечелило конкурс в Радио София за народна певица, но баща ѝ бил категоричен в решението си и не я пусал. Това не я стъписало. През 1963 година Атанаска постъпила в Ансамбъла за народни песни и танца "Добруджа" гр.Добрич, който след три години станал професионален. През 1966 година там създали хоров състав от... четири певици. Квартетът бързо се разраснал. Така Атанаска станала една от основателките на професионалния хоров колектив. Скоро ансамбълът, ръководен от Петър Крумов, се превръща в престижна формация и започва активна концертна дейност във Франция (1964 г.), Ирак (1969 г.), Белгия (1970 г.), Съветския съюз, Румъния, Унгария.'

Атанаска Станева пее в ансамбъла девет години. В репертоара си има над 200 песни. От тях, за любими смята "Тодоркината майчица", "Засвирили са кавали", "Юнаци се сбират", "Иван на Станка думаше" и "Ден доди, Радо". С чувство на нескрита гордост Атанаска споделя, че песните ѝ "Любили се", "Радка си дари тъчеше", "Блазе ти; Гано-Драгано" и "Димо льо, млад джелепино" не били изпълнявани досега. Има записи в Радио София. Нейни мелодии са записани в обща плоча на ансамбъла. Около двадесет от песните ѝ са

в неговия репертоар. Най-хубавите ѝ песни - "Тодоркината майчица", "Ден доди, Радо" и "Засвирили са кавали", са записани на малка плоча. На Първия събор на народното творчество в Копривщица през 1965 година Атанаска спечелва златен медал. Отличник станала и на бившия Комитет за култура.

Щастлива е житейската съдба на Атанаска Станева. През 1961 година свързва живота си с големия добруджански музикант, акордеонистът Стефан Георгиев. Запознали се на тервелска сцена, където той бил солист в оркестъра. Двамата са сред основателите на ансамбъл "Добруджа". От запознанството им и досега почти винаги той ѝ аккомпанира. Стефан е роден на 10 септември 1942 година в с. Ангеларий, Тервелско. И той е смузикално потекло. Баща му имал чичо на име Георги, който свирел на хармоника. Дядо му Стоян Вълчев, по майчина линия, бил известен гайдарджия. На хармоника свирели и бащините му братовчеди Пенчо и Кольо. Бащата Георги Митев Стефанов бил коларо-железар по професия, но понеже бил буден човек, на младини станал председател на ТКЗС в селото. И майката Вълкана Стоянова се опитвала от време-навреме да пее. Вълкана и Георги са родители на три деца - Стефан, Ганка и Иванка. И Иванка умее да пее. Съвсем младо момче Стефан взел хармониката на чичото на баща си Георги. Дал я на добричкия майстор Станчо да я ремонтира. После започнал да си съставя репертоар. Баща му купил акордеон с 12 баса. За да стъпи на здрава почва, му помогнали Здравко Митев и Стоил Енчев. Първият бил секретар на читалището в Тервел. Посъветвал го да си търси мелодии от стари певци. Хората на Стефан били по мелодии на Атанаска Станева. "Подбирах си темички, а след това си подреждах музика. Обиколих много градове и села, за да събирам стари забравени мелодии..." - казва известният акордеонист. Посещава Силистра, Сребърна, Попина, Гарван, Старо село, Краново, Кайнарджя, Калипетрово, Бабук. Събира там певци и инструменталисти и от тях взаимства, за да обогати репертоара си. Предпочитал автентичен фолклор. Събраните мелодии подлагал на старателна обработка. На събора-надпяване в Тервел през 1960 година направил първия си запис за Радио София при полеви условия с оркестъра на Коста Колев.

Бил е само на 18 години! Не се разделил с акордеона и като войник в ДНА - Сливен. В ансамбъл "Добруджа" постъпва на личен ден - 21 януари 1966 година. Там е какъв ли не - хармонист, акордеонист и тъпанджия, че и корепетитор. Времето им с Атанаска все не достигало и решили с нейни песни да направят компактдиск и

младата певица през 60-те години

аудиокасета, за да ги знаят и помнят внуците и приятелите им.

Сред любимите мелодии на Стефан Георгиев са "Кавалджийско хоро", "Малиизворска ръка", "Тервелска сборенка", "Топчийска ръка", "Богоровски ръченик", "Сватбарска ръченица", "Алековски опас", "Макамлийска ръченица" и "Силистренски ръченик". Работил е с композиторите Коста Колев, Стефан Мутафчиев, Христо Тодоров, Петър Крумов и Христо Урумов. В съпровод на оркестъра на радиото има записи в Радио София. Голяма и заслужена е колекцията му от награди. От Втория републикански фестивал на художествената самодейност през 1964 година се завръща със златен медал. Носител е на орден "Кирил и Методий" - II степен, на най-големите отличия на Съюза на българските музикални и танцови дейци - Сребърна и Златна лира. На 10 септември 2002 година за принос в съхранението и популяризирането на добруджанския фолклор името му е вписано в Почетната книга на община Добрич. Почитатели на народната музика са и синовете му Георги и Станислав.

"Съвсем млади с Атанаска създадохме семейство. Имахме възможност да отидем на други места, но останахме в Добруджа и не ѝ изневерихме. Всеки от нас си има собствен почерк. Искам да оставим диря..." - казва Стефан Георгиев.

Щастливото музикално семейство има интересни планове. Атанаска вярва, че те ще се осъществят с повече упоритост и труд - качества, които безспорно и двамата притежават.

Стефан Георгиев с любимия акордеон и Петко Радев

РУБРИКА

МИСЪЛ НА БРОЯ

ЗА БРАКА:

„Рискът на женитбата е в това, че се жениш за обаяние, а трябва да живееш с характер”

К. Досе

ОТКРИВАНЕ НА ПРОГРАМА „НАШЕ ЛЯТО“ ЗА ПЕТА ПОРЕДНА ГОДИНА

*С песни, танци и игри,
чудно лято ще е знам,
и с приятели добри,
ще се лутам тук и там.*

*Щом сутрин от леглото стана,
жарко слънце ме посреща,
на душата весело ми става,
и мириxa на лято се усеща.*

*Лятото, морето ме привлича,
да плувам срещу морските вълни,
по пясъка горещ да тичам,
да чувам чайките дори.*

*От лятото по-хубаво няма,
слънце, море и игри,
но най е хубаво тогава,
когато го споделяш с приятели добри!*

кой е по-бърз

Деца,
Ето, че лятото дойде - лятна
ваканция, игри, море... !

Познатата ви програма „Наше лято“ и тази година стартира, традиционното ѝ откриване се състоя на 8 юли в Градски парк- гр. Тервел. Лятната програма се провежда за пета поредна година. Тя започна през 2004 година като програма за превенцията на детската престъпност и бе организирана от Местната комисия за борба с противообществените прояви в Община Тервел. За втора година тя е с променен статут - общинска ваканционна програма и се организира от педагозите към ОДК „Малкият принц“ гр. Тервел, със съдействие и финансиране, осигурени от Община Тервел.

И тази година ще имат възможност да участват всички деца, които трябва да се забавляват сами през летните месеци- Юли и Август, на възраст от 6 до 18 години. Организаторите са предвидили много увлекателни игри и награди за участниците.

Водещ на откриването на Програмата бе Жени Христова, ученичка от СОУ „Йордан Йовков“ гр. Тервел. Музикален поздрав към всички присъстващи отправиха Вокална група „Усмивки“ към НЧ „Д. Дончев“ гр. Тервел с ръководител Живко Колев, които изпълниха песните „Лято“ и други...

Малките Камелия, Габриела, братчето и сестричето Николай и Габриела изпълниха весели стихчета за лятото и игрите. Красив акцент придаде мажоретния състав към ОДК „Малкият принц“ с ръководител Живка Ненова.

Към финала на забавата децата участваха в интересни игри и състезания-скачане на въже, въртене на обръч и надбягване с чували.

Отличилите се бяха наградени. Гости на откриването бяха децата от ЦДГ „Детелина“ и ЦДГ „Първи юни“ гр. Тервел, участници от всички Школи при ОДК, деца от Тервел и гости на нашия прекрасен град.

И както всяка година за всички деца бе осигурена любимата разхлаждаща почерпка- сладолед.

На 11 юли се проведе и второто мероприятие, обявено в графика на Програмата –Тихи игри и занимания . В него взеха участие 20 деца от града и „на гости при баба и дядо“, на възраст от 6 до 12 години. Малчуганите рисуваха, решаваха детски кръстословици, ребуси и се развличаха с други подобни занимания. Мероприятието се проведе в ОДК.

Очакваме Ви малки и големи приятели на следващото наше мероприятие, което ще се проведе на 15 юли, за да рисуваме заедно на асфалт с тебешери. Заниманието ще се проведе в Градския парк от 10 часа. За всички участници е предвидена лека почерпка.

На 17 юли ви очакваме да се включите в общоградското тържество-състезание схвърчила, което традиционно се провежда на Градския площад около фонтана. Начало на състезанието 09:30 часа. Скъпи участници, молим Ви да си носите хвърчила, за да видим чие е най-хвърковато и красиво. За всички отличени в състезанието са предвидени награди.

Очакваме Ви !

гласовитите певци

Габи и Ники - майстори на художественото слово

ПО ПЪТЯ НА ЖИВОТА И ПЕТКАНА СТОЙЧЕВА

Обич

/на децата от гр.Тервел/

*Птички мили, птички пойни,
защо отлитате на юг?
Я почакайте, постойте
да си поиграем тук.*

*Аз ще стопля с моите длани
нежните ви крилчица,
а пък вие ме дарете
на чучулига с песента.*

*Нищо, че се е задала
зима бяла, зима зла.
Ние пък ще я прогоним
с чудна детска веселба.*

МОЕТО „ГАРДЖЕ“ Е НАЙ-ХУБАВО И НАЙ-УМНО

- Дядо, имаш ли зъби ?
- Нямам, момчето ми.
- Тогава подръж ми за малко сандвич, за да поиграя с Петърчо на двора.